Преосвећене владике, преподобни и часни оци и матере, браћо и сестре, Бог је толику радост данас даровао да је тешко то речима описати. Колика је данас радост и колико је величанствен овај празник сведочи мноштво људи, највећи део њих није могао ни да уђе у цркву данас у току службе. И у овом празновању мени је част што ми је владика указао прилику да кажем бар пар речи на овај величанствени догађај, на дан прослављења и канонизације Светог Преподобномученика Харитона.

Кад је његово тело пронађено, оно је било обезглављено. Његово тело је сахрањено у Црној Реци а његову главу и даље чува косовска земља. Он је изгубио главу, али је пронашао онај најдрагоценији бисер, а то је Царство Небеско и живот вечни. И својим светим примером, Свети Харитон показује нама две ствари. Прво, да је пут спасења, пут мучеништва и страдања за Христа, а друго, да смо за веру православну, али и за нашу косовску земљу дужни да жртвујемо све, па ако је потребно и наш живот. То су две ствари којима нас Свети Харитон својим светим и мученичким примером данас учи. Владика Наум је у својој беседи заблагодарио Богу на изобилним духовним даровима које Господ на данашњи дан, на дан прослављења Светог Харитона излио на ову свету обитељ. А ја бих, уз оно што је он набројао придодао још једну, не малу радост и не мали духовни дар. Ви, наши парохијани који познајете све наше игумане, настојатеље који су данас служили, међу свештенослужитељима сигурно сте и видели једног непознатог клирика, свештеника, а то је отац Јарослав, који нам је дошао из Пољске. Као што је све нас Дух Свети сабрао у свету исповедничку епархију, тако је и њега благодат Духа Светога призвала и довела у редове клира наше епархије и ми смо Богу на томе благодарни, што не само у нашој земљи, већ широм васељене сабира своје искрене и верне слуге и умножава православни фронт на коме се бије битка за очување вере православне, без које нема спасења и живота вечног. Нека је хвала Богу на свим тим даровима. Нека је хвала Богу што је све нас данас сабране удостојио да учествујемо у овако величанственом догађају, у прослављењу овог великог угодника Божјег. Прослављење и канонизација оца Харитона је велико признање и велика захвалница коју је Господ, симболички да кажем, уручио читавој нашој епархији, а пре свега нашем добром пастиру, духовном оцу и епископу Артемију. Отац Харитон је тај зрели духовни плод који је Господ убрао у градини коју је поверио на чување и на обрађивање нашем пастиру и владици Артемију.

Ја бих, ово моје мало обраћање, завршио са молитвеном жељом да отац Харитон буде само претходница свим оним духовним чадима владике Артемија који вођени његовом руком иду, труде се и настоје да иду у Царство Небеско. Нека Господ све нас удостоји удела и радости у Царству Небеском којег је удостојио и оца нашег Харитона. Амин, Боже дај.